

Какъвъ видъ ! А ето
Орѣдъ лѣскавий свѣтъ,
Деколте, напѣто,
Съ най-неженъ корзетъ.

Кокетка се лута
И иде на самъ,
Но въ тая минута
Усмихна се тамъ.

И ето почтенно
Единъ офицеръ
Съ копí позлатено
Става ѱ кавалеръ.

А татъгъ въ гжстака
Прѣзъ тихиятъ виръ,
Дѣ въ сѣнгитъ, въ мрака
Владѣй вѣченъ миръ,

Ти можешъ угади,
Съгледа едвамъ,
Нѣкой Дриади
Що крижтъ се тамъ !

VI

Тука за жената
Още думи двѣ :
Тя краси земята,
Ангелъ — пакъ небе.

Аг' и тжй прѣхваленъ,
Но безъ красний полъ,
Букурещъ е каленъ
Подивѣлъ и голъ.